

فرزانه، دختر باد

سریع ترین دختر ایران در گفت و گو با زندگی سلام از مسیر پر فرازونشیب اما هیجان انگیزی می گوید که به ثبت یک رکورد خیره کننده ختم شد

مجید حسین زاده | روزنامه نگار

پرونده

قبل از شروع به خواندن این مطلب، از شما می خواهیم که کورنومتر گوشی خود را فعال کنید و این یک جمله را بخوانید: «به احتمال زیاد و در این چند روز، خبر می دود و کور دملی ایران را که در اختیار خودش بود، و آن را شکست، شنیده اید». بله، درست متوجه شدید! در مدت خواندن همین یک جمله که بیش از ۷ ثانیه طول کشید، «فرزانه فصیحی»، سریع ترین دختر ایران که حالا در دو سرعت کاملاً بدون رقیب به حساب می آید، ۶۰ متر را می دود و از خط پایان عبور می کند. بانوی دوندۀ ایران، چند روز پیش و در دو ۶۰ متر کاپ بین المللی استانبول دوید و رکورد دملی ایران را که پیش از این هم در اختیار خودش بود، شکست. «فصیحی»، در این مسابقات زمان ۷/۲۵ را ثبت کرد و ۴ صدم ثانیه رکورد قبلی خود را ارتقا داد. فدراسیون جهانی هم این رکورد فصیحی را مانند رکوردهای قبلی اش ثبت کرد تا هیچ شک و شبهه ای در این زمینه به وجود نیاید. به همین بهانه و در پروندۀ امروز زندگی سلام، با این دوندۀ آینده دار گفت و گویی داشته ایم تا بیشتر در جریان مسیر پر فراز و نشیب اش برای دستیابی به این رکورد هیجان انگیز، قرار بگیریم. کسی که با کمبود امکانات و با اتکا به تلاش خودش گام های بزرگی برداشته است.

برای ارتقای هریک صدم ثانیه رکورد، ماه ها عرق می ریزم!

«فصیحی» در مسابقات اخیر و برای دو ۶۰ متر، زمان ۷/۲۵ را ثبت کرد و ۴ صدم ثانیه رکورد قبلی خود را ارتقا داد. او درباره این که در چند سال اخیر به چه میزان موفق شده است که رکورد خود را تقاده، می گوید: «سال ۹۳ بود که تقریباً به صورت جدی وارد حوزه رکوردشکنی در دو ۶۰ متر شدم. آن زمان، رکورد ۷/۲۵ ثانیه بود اما هر چه تلاش می کردم، حتی یک صدم ثانیه از این زمان کم نمی شد! ماه ها عرق می ریختم تا رکورد یک صدم ثانیه ارتقا دهم. همان طور که می بینید

هم اکنون و بعد از پنج سال از اولین رکورد در این رشته، موفق شدم تا زمان لازم برای دویدن ۶۰ متر را یک دهم ثانیه کاهش دهم و این موفقیت بزرگی برای من است. دوومیدانی یک رشته انفرادی و خیلی خشک است. تصور کنید مدام استارت و پایان و دوندگی و چک کردن صدم ثانیه است. بقیه رشته ها حداقل یک تویی دارند، یک تکنیکی دارند، بالاخره کار تاکتیکی دارند که از خشکی دریا پیدا اما این ورزش فقط یک انگیزه خیلی بالا برای ادامه دادن می خواهد.»

داشتن خانواده ای علاقه مند به

ورزش، نعمت است

فصیحی متولد ۱۳ دی ۷۱ در اصفهان است. او در یک خانواده ورزشکار به دنیا آمده است و تنه های یک برادر دارد. در همین باره می گوید: «به دنیا آمدن در خانواده ای که اهل ورزش و علاقه مند به آن باشند، یک نعمت بزرگ است. این اتفاق، نقش بزرگی در مسیر موفقیت من داشته است و کمتر به آن اشاره کرده ام. پدرم والیبالیست و تنه بارادر مربی شطرنج است. مادر هم مشوق و حامی من و آن هاست، به همین دلیل از همان کودکی ورزش در خانواده ما به صورت حرفه ای جریان داشته است. البته این که من چطور با داشتن پدری والیبالیست و برادری شطرنج باز وارد دوومیدانی شدم، تعجب بر انگیز به نظر می رسد!»

به زور و توسط معلم ورزش شموارد این رشته شدم!

یک قهرمان ژیمناستیک، چرا باید تصمیم بگیرد که مسیر فعالیت اش به صورت حرفه ای در یک رشته ورزشی را تغییر دهد، آن هم در روز هایی که در او بوده و آینده خوبی هم برایش پیش بینی می شده است؟ فصیحی به این سوال، این گونه پاسخ می دهد: «راستش ورود من به دوومیدانی کاملاً اتفاقی بود. خیلی اتفاقی در یکی از مسابقاتی که مدارس بر گزار می کردند، تقریباً می توانم بگویم به زور وارد قایت شدم! معلم ورزش ما به من گفت در مسابقه شرکت کن و تا آخر هم با تمام سرعت بدو. من هم گفتم اصلاً از این کار بدم می آید و نفسم بالا نمی آید! این که گفتم نمی توانم مسابقه دهم، با اصرار معلم ورزش وارد مسابقه شدم. در همان مسابقه قهرمان شدم و رکورد مدارس اصفهان را جابه جا کردم. کسب این موفقیت، باعث شد تا استعدادم را در این رشته کشف کنم.»

از دواج اصولی باعث حرفه ای شدن می شود

فصیحی امسال از دواج کرد و هم اکنون متاهل است. او درباره تاثیر از دواج در موفقیت و نحوه آشنایی با همسرش می گوید: «زمانی که سال گذشته رکورد ۶۰ متر را زدم، همسر م که خبرنگار است از من گفت و گویی گرفت و همان بایی شد که آشنا شویم و تا این جابیش برویم. در کل از نظر من زندگی با یک خبرنگار ورزشی اتفاق خیلی خوبی است به دلیل این که همسر م می تواند مرا به عنوان یک ورزشکار، درک کند. شاید هر کسی با این موضوع کنار نیاید که من صبح و عصر تمرین کنم و به مسابقات بروم و خیلی مواقع خسته باشم بنا بر این اگر از دواج اصولی و به موقع باشد، نه تنها هیچ مشکلی برای یک ورزشکار پیش نمی آورد بلکه باعث حرفه ای تر شدن او هم خواهد شد. البته که شرایط اقتصادی این روز ها، کار را برای از دواج کردن جوانان سخت کرده است.»

عاشق پرچم کشورم هستم

فصیحی مانند همه ورزشکاران موفق دیگر در مسیر رسیدن به کسب مدال و رکوردشکنی، سختی های زیادی کشیده است. خودش در این باره می گوید: «هدف. داشتن هدف، مهم ترین عاملی بود که خسته بشوم، شکست بخورم، ناامید بشوم اما دست از تلاش برندارم. هدف هم در مرحله اول،

ZENDEGI - SALAM

ضمیمه روزنامه خراسان

یک شنبه • ۴ اسفند ۱۳۹۸

۲۸ جمادی الثانی ۱۴۴۱ • ۲۳ فوریه ۲۰۲۰

شماره ۲۰۳۲۵

۱۵۴۶

قند مایع چیست؟

مصرف قند مایع احساس سیری به شما نمی دهد و باعث ذخیره چربی شکمی می شود

۲

سلاح های مقابله با جنگ روانی کرونا

برای مقابله با کرونا به اضطراب بهینه نیاز داریم نه اضطراب مختل کننده زندگی بای خدای محض

۳

من گرافیستم!

مجید کاشانی، گرافیسست، از این شغل و راه ورود به آن می گوید

۴

به فوتبال علاقه ندارم چون حق بقیه رشته ها را ضایع می کند

فکر می کنید که فصیحی، طرفدار استقلال است یا پرسپولیس؟ و به نظرش، امسال کدام تیم قهرمان لیگ خواهد شد؟ او در پاسخ به این سوال که تمایلی برای پاسخ دادن به آن نشان نمی دهد، می گوید: «خیلی ها این سوال را از من می پرسند و نمی دانم که چرا این قدر برای مردم جذاب است! من خیلی از مواقع در طول سال درگیر تمرین هستم و فرصت تماشای فوتبال ندارم. کلاً هم به فوتبال خیلی علاقه ای ندارم چون حس می کنم این رشته حق برخی از رشته های دیگر را ضایع می کند. درباره احتمال این که کدام تیم قهرمان لیگ امسال می شود که لیگ داغی هم شده است، می گویم هر تیمی که قهرمان شد، مبارکش باشد!»

با کمترین امکانات برای موفق شدن تلاش می کنم

فصیحی در قسمتی از گفت و گویش با ما، انتقادهایی هم به دلیل نبود پیست تمرینی مناسب دار و از مسئولان امر گلایه می کند که چرا به این رشته توجهی ندارند. او در این باره می گوید: «همان طور که می دانید من اصفهانی هستم و در همین شهر هم تمرین می کنم. البته که اصلاً شرایط مناسبی در این شهر نداریم. تنها یک پیست به نام انقلاب در اصفهان داریم و من به ناچار آن جاتمرین می کنم. محل این پیست اصلاً خوب نیست و جزو آلوده ترین مناطق شهر محسوب می شود.

این روز ها هم که فصل زمستان است و شرایط بدتر و سخت تر هم شده است. ورزشگاه سرپوشیده ای نداریم و مجبوریم در زمستان با وجود سرما و آلودگی هوای آن جاتمرین کنیم.»

است که ورودی های المپیک بسیار سطح بالا و ثبت آن بسیار سخت است. البته من این رویا را غیر قابل دسترس نمی دانم. دختران ایرانی چیزی برای کسب و ورودی المپیک کم ندارند. همه کشور ها برای مدال المپیک تلاش می کنند، چرا امانیاید بتوانیم ورودی را کسب کنیم؟ در ضمن من در ایران شکوفا شدم و عاشق این هستم که پرچم کشورم را بالا ببرم نه کشور دیگری را.»

